

עפ"ג 15208/10/14 - אבו דחל אחמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 דצמבר 2014

עפ"ג 15208-10-14 אבו דחל אחמד נ'

מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב'

השופט ד"ר שמואל בורנשטין

אבו דחל אחמד

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד שי טובים

ב"כ המשיבה עו"ד יעל תרם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, נאשם 1 בת"פ 7568-04-14 (בימ"ש השלום בפתח תקווה) הורשע על פי הודאתו, שבאה במסגרת הסדר טיעון לפיו עתרה המשיבה להטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בהחזקת 1.752 גרם קוקאין מחולק ל- 10 מנות שהושלכו מחלון הנהג ברכב שבו נהג, ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי, 6 חודשי מאסר על תנאי ו- 4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לתשלום קנס בסך 3,000 ₪, לפסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום מתן גזר-הדין, ולשנתיים פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין.

הערעור בכתב מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל ובדין בפנינו עתר ב"כ המערער להפחית מתקופת הפסילה בפועל שכן המערער זקוק לרישיון הנהיגה על מנת להגיע לעבודתו.

הטענה העיקרית מפי ב"כ המערער בהודעת הערעור בפנינו היא טענת אפליה בין המערער לבין הנאשם 2 שנידון ל- 5 ימי מאסר, חופפים לימי מעצרו, ולעונש מאסר על תנאי.

עמוד 1

ב"כ המערער טוען כי לא היתה ראיה בפני בימ"ש קמא, והדבר לא נטען בכתב האישום, כי המערער הוא זה שזרק את הסם אלא רק שנהג ברכב כאשר מחלון הנהג הושלך הסם נושא גזר-הדין.

ב"כ המערער טוען כי גם השוני בעברם הפלילי של המערער ונאשם 2 אינו מצדיק פער כה משמעותי בין העונשים שנגזרו עליהם על ידי בימ"ש קמא, כל אחד בנפרד, שכן מאז שנת 2006 המערער לא עבר עבירות.

כך גם טוען ב"כ המערער שמאחר ולא מדובר בנער ובבגיר אין בהפרש הגילים בין המערער לבין הנאשם 2 כדי להצדיק פער כה משמעותי בעונשיהם.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער ומצביעה על ההבדלים ביניהם כפי שנקבעו על ידי ביהמ"ש קמא ועל כך שעונשיהם היו תוצאות של הסדרי טיעון אליהם הגיעו עם ב"כ המאשימה.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא התייחס בסעיף 14(א) לגזר-הדין ובסעיף 20 לגזר-הדין להבחנה בין המערער לנאשם 2, אשר הביאה אותו לגזור עונשים שונים בצורה משמעותית ביניהם.

בסעיף 14(א) קובע ביהמ"ש קמא כי המערער היה דומיננטי יותר מאשר הנאשם 2 בזמן ביצוע העבירות שכן הוא זה שנהג ברכב והשקית ובתוכה הסם הושלכה מהחלון אשר בצד הנהג הגם ששני הנאשמים הורשעו בביצוע העיקרי של העבירות.

בסעיף 20 לגזר-הדין מנמק ביהמ"ש קמא את הפער בענישה בין המערער לנאשם 2 בשלושה נימוקים נוספים, דהיינו, בקשיים ראייתיים שעמדו בפני המאשימה ואשר הביאו אותה להסדרי טיעון שונים בין המערער לנאשם 2, בעברו הפלילי המכביד של המערער לעומת עברו הפלילי הפחות מכביד של הנאשם 2 ובהפרש הגילים ביניהם.

אף אנו, כמו ביהמ"ש קמא איננו מתעלמים מהשוני בין המערער לנאשם 2 בכל הקשור לנתונים רלוונטיים שהובאו על ידי ביהמ"ש קמא בסעיף 20 לגזר-הדין, אך מאחר ולא היתה בפני ביהמ"ש קמא ראיה, כפי שאין גם בפנינו, לפיה המערער הוא זה שהחזיק בסם עובר לזריקתו מבעד לחלון הנהג ברכב שבו נהג, נראה לנו כי פער הענישה בין המערער לבין הנאשם 2 הוא משמעותי עד כדי שמצדיק התערבות ערכאת ערעור, חרף העובדה שבא במסגרת הסדר טיעון שנכרת בין הצדדים לגבי כל אחד מהנאשמים בנפרד.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור וקובעים כי המערער ירצה 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 31.3.14 עד יום 2.4.14.

יתר חלקי גזר-הדין, לרבות עונש הפסילה בפועל שהוטל על המערער בהתחשב בעובדה שנהג ברכב שמחלון הנהג בו הושלכו סמים בכמות משמעותית, יעמדו בתוקפם.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 14.12.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום ט"ו כסלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד